# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje,** se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2017, č. j. KUKHK-9919/UP/2017/Kd, o námitce podjatosti,

**takto:**

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Jan Rutsch, JUDr. Pavel Kumprecht, Mgr. Helena Konečná a JUDr. Ivona Šubrtová, **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 112/2017.

## Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou domáhá zrušení shora nadepsaného rozhodnutí žalovaného. Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 27. 7. 2017, č. j. 30 A 112/2017 – 13, vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000 Kč. Výzvou ze dne 27. 7. 2017, č. j. 30 A 112/2017 – 14, jej současně poučil o možnosti vznést námitku podjatosti ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), při současném sdělení složení senátu, jemuž byla věc přidělena v souladu s rozvrhem práce.

[2] Na to reagoval žalobce přípisem ze dne 14. 8. 2017, ve kterém vznesl námitku podjatosti všech soudců krajského soudu s návrhem na jejich vyloučení z projednávání a rozhodnutí „*nejenom této věci*“. Uvedl, že věc musí být přikázána jinému soudu z důvodu delegace nutné, jinak opět reálně hrozí, že bude pokračováno v „*dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“.

[3] Ve vyjádření k podané námitce podjatosti ve výroku jmenovaní soudci shodně uvedli, že se v dané věci směrem k žalobci necítí být jakkoliv podjati. Shodně se vyjádřili i soudci senátu 31A (JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová a Mgr. Tomáš Blažek), kteří podle aktuálního rozvrhu práce krajského soudu přicházejí v úvahu jako náhradníci senátu 30A.

[4] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že v případech, kdy je vznesena námitka podjatosti všech soudců určitého soudu a přitom je zřejmé, kterému soudci, resp. soudcům, je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u rozhodujících soudců bude shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudci, jimž věc byla či bude přidělena, ji projednali a rozhodli, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl, neboť není dán žádný důvod ke změně okruhu soudců, kteří mají věc projednat. Žalobce ve své námitce namítl podjatost všech soudců krajského soudu. Podle rozvrhu práce již věc byla přidělena senátu 30A, který bude rozhodovat ve složení: JUDr. Jan Rutsch (předseda), JUDr. Pavel Kumprecht, Mgr. Helena Konečná a (jako náhradnice) JUDr. Ivona Šubrtová. Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, zda je námitka podjatosti relevantní ve vztahu k těmto soudcům (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 – 34).

[5] Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 s. ř. s., podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou taktéž i soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Dle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitka musí být uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se osoba o podjatosti dozvěděla; zjistí-li tato důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, jimž je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup zcela výjimečný.

[7] Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl taktéž i soudce, jenž by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům či k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V nastalém případě ovšem žalobce žádný podobný vztah nenamítá.

[8] Jde-li o důvody uvedené v druhé větě ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení), smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva

každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem *„předchozí soudní řízení“* vykládat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. O takový případ však evidentně nejde, neboť věc je ve fázi řízení před krajským soudem coby soudem I. stupně. Žalobce také nenamítá, že by se jmenovaní soudci jakkoliv podíleli na vydání rozhodnutí před správním orgánem.

[9] Z námitky podjatosti vyplývá, že je podána s ohledem na předchozí rozhodovací činnost krajského soudu. Zde je třeba opětovně poukázat na znění ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., kde je výslovně uvedeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

[10] Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti vůči soudcům krajského soudu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

[11] V důsledku tohoto způsobu rozhodnutí odpadá nutnost rozhodovat o delegaci nutné (§ 9 odst. 1 s. ř. s.). Je tomu tak proto, že v důsledku rozhodnutí o námitce podjatosti a nevyloučení uvedených soudců z projednávání a rozhodování věci nenastala situace, za které by pro vyloučení soudců místně příslušného soudu nebylo možno sestavit senát.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 31. srpna 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu